

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 12 • ROČNÍK XXIV.

PROSINEC 2018

Fotoreportáže z premiéry divadelní hry Slovácko sa súdí aneb fašaňk z věcí lidských v podání Divadelního spolku J. K. Tyla Buchlovice a z letošních buchlovických hodů s právem najdete uvnitř tohoto čísla zpravodaje. (foto Bořek Žižlavský, Zdeněk Skalička)

Vánoce

*V městečko naše snesly se tiše Vánoce
na vločkách tvaru sněžných hvězdiček
a světlem svíčky mihotavě ozáří Ježíška
ve středu starodávných jesliček.
Smrčí a snítky jedlové ozdobí
námrazou a jíním ledovým.
Lidské přibytky provoní vánoční vůní
vanilky a ořechovým cukrovím.*

*Hvězdy na nebi vánočním víc jako jindy
zazáří a nebeský jas v každičké se zatřese.
Vůně purpury, františka a kouzlo adventu
každého křesťana výš k Bohu, Kristu povznese.
Sýkorka zelenavá o svoji nadílku na římse
za oknem si koleduje
a mráz, ten mistr nad mistry,
zamrzlé okno květy ledovými pomaluje.*

*Vánoce v Štědrý svatvečer celou rodinu
shromáždí a každičkému vykouzlí
radostný, šťastný úsměv ve tváři.
Stromeček rozsvítí se i svíčka u Betlémska,
dárky se rozdají, hlas zvonů ke mši půlnoční
nese se krajem a starodávné koledy
se zpívají.*

*I největší zvon buchlovský svým hlasem velebným
koledy nad závějí zpívá tak,
jak to kdysi psal pan Vrchlický v své básni vánoční
a Boží láska synáčkem svým v srdci lidském
blaha rozeznívá v ten svatý, svatý, svatý,
přesvatý čas půlnoční.*

Zdenka Maršálková

Informace městyse Buchlovice

Výpis z usnesení Rady městyse Buchlovice

č. 75/2018 ze dne 25. 10. 2018

Rada městyse Buchlovice:

- vzala na vědomí výpověď smlouvy o provádění reklamy na reklamním banneru na p. č. 3339/2 od společnosti Region, spol. s r.o., Kyjov. Výpovědní lhůta uplyne 30. 11. 2018,
- schválila uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o nájmu pozemku č. 5/2017 ze dne 13. 10. 2017 na pronájem p. č. 3338/2 v k. ú. Buchlovice se stávajícím nájemcem. Předmětem dodatku je prodloužení nájmu do 31. 12. 2020. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého podpisem dodatku,
- schválila uzavření dodatku č. 6 ke smlouvě o nájmu veřejného prostranství č. 1/2008 ze dne 2. 1. 2008 na pronájem p. č. 3365/1 a p.č. 3365/4 v k. ú. Buchlovice, jedná se o parkoviště pod hradem Buchlovem, se stávajícím nájemcem. Předmětem dodatku je prodloužení nájmu do 31. 12. 2020. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého podpisem dodatku,
- schválila uzavření dodatku č. 14 k nájemní smlouvě ze dne 9. 1. 2006 na pronájem parkoviště u státního zámku a dodatku č. 12 k nájemní smlouvě ze dne 9. 1. 2006 na pronájem WC na tržnici se stávajícím nájemcem. Předmětem dodatků je prodloužení nájmu do 15. 11. 2020. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého podpisem obou dodatků,
- schválila investici do rekonstrukce prostor sloužících podnikání č. p. 237 v celkovém rozsahu 56 800 Kč dle cenové nabídky. Rada městyse Buchlovice schválila uzavření smlouvy č. 8/2018 o nájmu prostor sloužících podnikání se společností Garaventa Lift s.r.o., Praha, s účinností od 1. 1. 2019. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého podpisem smlouvy,
- v souladu se zákonem o obcích č. 128/2000 Sb., § 39, odst. 1) souhlasila se zveřejněním záměru pronajmout část p. č. 2516/3 v k. ú. Buchlovice. Jedná se o část v délce cca 32 m a šířce 3 m při parcele č. 2521 v k. ú. Buchlovice. Záměrem vyhovuje žadatelům z Moravan, kteří chtějí pozemek udržovat a na části o výměře cca 39 m² vybudovat parkovací stání,
- v souladu se zákonem o obcích č. 128/2000 Sb., § 39, odst. 1) souhlasila se zveřejněním záměru prodat část p. č. 231/3 v k. ú. Buchlovice. Jedná se o část o výměře cca 4 m² před domem č. p. 553 dle přiložené projektové dokumentace. Záměrem vyhověla žadateli z Buchlovic, který zde chce postavit schodiště. Rada předložila žádost zastupitelstvu,
- jako objednatel díla dle smlouvy o dílo na „rekonstrukci a doplnění VO, místní rozhlas“ uzavřené dne 29. 6. 2018 schválila uzavření smlouvy o postoupení práv a povinností z výše uvedené smlouvy o dílo mezi společností MKK lightservis, s.r.o., Zábřeh (postupitelem) a společností ENIS Solutions s.r.o., Zábřeh (postupníkem),
- schválila záměr spolku Junák – Český skaut, středisko Modrá, z. s., oddíl Buchlovice opravit stavbu ev. č. 311 – chatka v majetku Junáku, dle přiložené projektové dokumentace, umístěné na obecní p. č. 3070/3 v k. ú. Buchlovice,
- schválila cenovou nabídku na hlavní prohlídku 8 mostů v městyse Buchlovice od společnosti Rušar mosty, s.r.o., Brno za cenu 31.200 Kč bez DPH. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého podpisem smlouvy o dílo,
- přijala poděkování od ing. Stanislava Blahy, starosty města Uherské Hradiště a předsedy správní rady Regionu Slovácko za spolupráci při akci Na kole vinohrady Uherskohradištska,

- schválila změnu ročního odpisového plánu samostatných movitých věcí a souborů movitých věcí na rok 2018 žadatele Základní školy a Mateřské školy Buchlovice. Jedná se o změnu vzniklou nákupem a zařazením do majetku myčky do MŠ. Odpisy budou prováděny čtvrtletně,
- přijala poděkování od Místní organizace Svazu těl. postižených z.s., Staré Město za finanční příspěvek v roce 2018.

Usnesení Zastupitelstva městyse Buchlovice č. 1/2018 ze dne 30. 10. 2018

Zastupitelstvo městyse:

- schválilo zvolení jednoho místostarosty,
- v souladu s § 84 odst. 2 písm. k) zákona o obcích určilo, že pro výkon funkcí starosty a místostarosty městyse Buchlovice budou zvolení členové zastupitelstva uvolnění,
- zvolilo starostku Mgr. Pavlu Večeřovou,
- zvolilo místostarostu Bořka Žižlavského,
- zvolilo členkou Rady městyse Buchlovice Miroslavu Jechoux,
- zvolilo členem Rady městyse Buchlovice ing. Ladislava Karáska,
- zvolilo členem Rady městyse Buchlovice ing. Vítězslava Preclíka,
- zřídilo finanční výbor a kontrolní výbor. Oba výbory budou tříčlenné,
- zvolilo předsedkyni finančního výboru Bc. Hanu Andrlou,
- zvolilo předsedou kontrolního výboru Mgr. Jiřího Vycudilíka,
- zvolilo členy finančního výboru ing. Waldemara Válka a Pavlu Svobodovou,
- zvolilo členy kontrolního výboru Mgr. Moniku Joškovou a Mgr. Adama Slavíka,
- v souladu s § 84 odst. 2, písm. f) schválilo delegaci zástupců městyse – starostky Mgr. Pavly Večeřové a místostarosty Bořka Žižlavského k účasti na valných hromadách a členských schůzích v obchodních společnostech – Slovácké vodárny a kanalizace, a.s., Za Olšávkou 290, 686 01 Uh. Hradiště, IČ: 49453866; OTR, s.r.o., Masarykova 273, 687 08 Buchlovice, IČ: 49450581; Lesní družstvo Osvětimany, 687 42 Osvětimany 268, IČ: 63487781,
- v souladu s § 72 odst. 2 a § 84 odst. 2 písm. n) zákona o obcích stanovilo odměny za výkon jednotlivých funkcí neuvolněných členů zastupitelstva takto: člen rady 3 500 Kč, předseda výboru nebo komise 2 000 Kč, člen výboru nebo komise 1 300 Kč, člen zastupitelstva bez dalších funkcí 900 Kč,
- v souladu s § 74 odst. 2 a § 84 odst. 2 písm. n) zákona o obcích stanovilo, že při souběhu výkonu více funkcí náleží neuvolněnému členovi zastupitelstva obce odměna za tu z jeho funkcí, za kterou náleží nejvyšší odměna. Za výkon funkce předsedy a člena výborů zastupitelstva a komisí rady se odměna poskytne pouze v měsících a osobám, které vykážou činnost výboru nebo komise doloženou zápisem a prezenční listinou,
- v souladu s § 74 odst. 1 a § 84 odst. 2 písm. n) zákona o obcích stanovilo zvýšení odměny neuvolněnému členovi zastupitelstva oprávněnému k přijímání projevu vůle snoubenců, že spolu vstupují do manželství, o 200 Kč za každou započatou hodinu účasti na přípravě a průběhu svatebního obřadu, nejvíce však o 2 000 Kč měsíčně nad maximální výši odměny stanovenou zákonem za výkon jeho funkce,

- v souladu s § 72 odst. 2 a § 84 odst. 2 písm. n) zákona o obcích stanovilo, že odměny za výkon funkce neuvolněného člena zastupitelstva se budou poskytovat ode dne přijetí tohoto usnesení. V případě nastoupení náhradníka na uvolněný mandát bude odměna náležet ode dne složení slibu. V případě personální změny v obsazení jednotlivých funkcí, tj. v případě nového zvolení do funkce (starosty, místostarosty, předsedy výboru, předsedy komise, člena výboru, člena komise) bude odměna náležet ode dne zvolení do této funkce.

Privezení krásného vánočního stromu na své obvyklé místo na náměstí u „ganála“ v Buchlovicích vyfotografoval Jan Rybář. Při této příležitosti upřímně děkujeme manželům Knotkovým za darování vánočního stromu.

Městys Buchlovce

Starší stárci David Andrlé s Adrianou Cilečkovou a mladší stárci Milan Hlůšek se Sárou Dvořákovou velmi děkují všem pořadatelům a organizátorům letošních Martinských hodů. Velké díky patří především stárkovským rodičům za trpělivost, ochotu a podporu, také hasičům, paní starostce a zejména celé hodové chasě za skvělý výkon. Nesmíme opomenout také skvělou dechovou hudbu Buchlovjané a CM Rubáš, bez nich by to nebyly ty pravé tradiční hody! Děkujeme.

Koleda z Jižních svahů zlínských 2017

*V tom našem betlémě světlo nezasíná,
v tom našem betlémě světlo nezasíná,
jeden den se skončil, jeden den se skončil
a druhý začíná,
jeden den se skončil, jeden den se skončil
a druhý začíná.*

*Marija matička, nádobí umývá,
Marija matička, nádobí umývá,
Jozéfek s vínem zas, Jozéfek s vínem zas
v sklepe se zabývá,*

*Jozéfek s vínem zas, Jozéfek s vínem zas
v sklepe se zabývá.*

*Ježíšek maličký na nás se usmívá,
Ježíšek maličký na nás se usmívá,
kolední pěsničku, kolední pěsničku
s muzikou si zpívá,
kolední pěsničku, kolední pěsničku
s muzikou si zpívá.*

Srdečně Vás všechny pozdravuje Miloš Hrdý

Nabídka nových knih v knihovně městyse

Naučná literatura

M. Jenčík: Zdivočelé Sudety
J. Szántó: Za oponou války
(Zpravodajem nejen na Blízkém východě)
M. Konečný: Zámek Buchlovice
Kol.: Krakov
Kol.: Benátky
Kol.: Toskánsko

Krásná literatura

V. Vondruška: Husitská epopej 1–6
E. Boček: Aristokratka a vlna zločinnosti na
zámku Kostka
F. Niedl: S vlčí hlavou v erbu
P. Hartl: Nejlepší víkend
R. Třeštková: Veselí
R. Honzák: Babičku potkal jelen aneb Co tomu
říkáte, doktore?
D. Dán: Žiješ jenom dvakrát
J. Mercier: Pan farář má krizi
H. Coben: Cizinec
H. Coben: Nikomu ani slovo
H. Coben: Smrt v zádech
D. Palmer: Bezmocný

D. Palmer: Blouznivec
D. Palmer: Odpusťte mi
D. Palmer: Zoufalec
J. Patterson: Pastýř
L. Castillo: Do posledního dechu
S. King: Černočerná tma
M. Kubica: Lži, dokud můžeš
C. Cussler: Džungle
J. Picoultová: Prostá pravda
M. Cole: Procitnutí

Nejen pro maturanty

L. M. Alcottová: Malé ženy

Naučná literatura pro děti a mládež

D. Walliman: Profesor Astrokocour Křížem
krážem lidským tělem

Krásná literatura pro děti a mládež

A. Mornštajnová: Strašidýlko Stráša
R. Dahl: Karlík a továrna na čokoládu

Mgr. Dagmar Možná
knihovnice

Jak to tedy bylo?

Vážená a milá redakce Buchlovského zpravodaje, hodně jsem váhal, zda vůbec mám poslat tento příspěvek a kazit dobrou náladu, která u nás vládne po komunálních volbách. Ale nakonec to pokládám za nutné. Pokud by z nějakých důvodů nemohl být uveřejněn, nabídnu jej jinému tištěnému periodiku.

V úterý 30. 10. 2018 se uskutečnilo ustavující zasedání zastupitelstva městyse. Za velké účasti probíhalo opravdu důstojně a hladce. Byl to obrovský rozdíl oproti tomu, co se u nás odehrávalo před čtyřmi lety, kdy jsem vám právě proto taky napsal do zpravodaje. Jenže v jednom okamžiku mě v úterý trochu zamrazilo. To když nově zvolená paní starostka prohlásila, že teprve dnes, po třiceti letech, se v Buchlovicích ustavuje samospráva skutečně demokraticky. Že už to není prostou většinou jednoho hlasu. A přítomní občané to konstatování odměnili obrovským potleskem. Akorát přitom nějak zapomněli, že převážně v těch uplynulých třiceti letech byla KDU-ČSL, za kterou kandidovala paní starostka, pořád na radnici. Rád bych proto upozornil, že každý si můžeme myslet cokoli, ale jediné pravidlo, kterým se musíme při ustavování samosprávy řídit, jsou zákony o volbách a o obci. Nikde tam nenajdete, že je to jako v běhu na sto metrů. Volební strana, která získala jednu pětinu mandátů, vyhrála skutečně jenom právo vyjednávat o složení koalice a rozdělení jednotlivých funkcí. Tak, jak se i stalo. Pokud existují nějaké jiné představy o demokracii a slušnosti v politice, zakládají se jenom na osobních dojmech a rozhodně není dobré, aby veřejnost takovým pocitům a dojmům podléhala. Proto jsem se rozhodl vám napsat.

Věřím, že v úterý šlo jenom o drobný nonsens, který nijak neovlivní fungování naší samosprávy v nastávajících letech. A upřímně přeji všem našim zastupitelům, zejména nové paní starostce, aby byli stejně kompetentní a úspěšní, jako byl až dosud pan exstarosta ing. Jiří Černý.

PhDr. Jaroslav Zapletal

Pro úplnost uveřejňujeme i výše zmiňovaný proslov paní starostky z ustavujícího zastupitelstva:

Milí spoluobčané,

chci Vám moc poděkovat za projevenou důvěru nejprve v podobě tolika hlasů mně daných v letošních komunálních volbách vámi – voliči a následně v podobě zvolení mé osoby na post starostky městyse Buchlovice pro období let 2018–2022.

Nikdy jsem neměla ambice stát se starostkou, ta motivace přicházela v poslední době zvenčí od mých přátel, známých i ostatních spoluobčanů. Ale v okamžiku, kdy jsem souhlasila s mou kandidaturou z prvního místa kandidátky KDU-ČSL jsem byla pevně rozhodnuta, že pokud náhodou získám ve volbách nejvíce hlasů, nemohu a ani nechci z úcty k mým voličům vycouvat.

Jsem moc ráda, že náročné povolební vyjednávání vedlo ke shodě. Že nevedlo k modelu, který zde poslední léta zavládl, a to jakési přerozdělování moci, rozdělování na vítěznou koalici a opozici. Vždyť zde není vítězů ani poražených! Nás všech 15 zastupitelů se dnem zvolení stalo jakýmsi služebníky občanů městyse Buchlovic se společným cílem – pracovat na dobrém rozvoji Buchlovic a zlepšování podmínek života občanům, ať už starším nebo mladším nebo taky těm, kteří teprve přijdou. Žijeme v městečku, kde by nějaká vysoká politika neměla mít své místo. Mělo by tu jít o spolupráci jednotlivců vedoucí k dobrému a spokojenému životu všech občanů Buchlovic. A ti, co sem zavítají, aby odjížděli plni příjemných zážitků.

Jsem velmi vděčná zvoleným zastupitelům, kteří stojí pevně za svými hodnotami a postoji jako je například spravedlnost či respektování vůle voličů a nenechali se být mnohdy obrovským tlakem natlačit do variant, které s výsledky voleb moc společného neměly.

Dovolím si použít slova pana Františka Krystýnka, který na společné povolební schůzce všech politických subjektů zúčastněných letošních komunálních voleb v Buchlovicích řekl: „Jak jednoduše se dá domluvit, když se ctí výsledky voleb! Trvalo nám to tady téměř 30 let, než jsme na to přišli!“

Velmi pozitivně taky vnímám nové složení zastupitelstva. Jsou zde osobnosti, které se nebojí vyjádřit svůj názor, byť třeba není většinový. Věřím proto, že i když se třeba někdy na zastupitelstvu pohádáme, vždy to bude plodná diskuse vedoucí k tomu nejlepšímu řešení. Je totiž potřeba naslouchat i nesouhlasným názorům a připomínkám a vždy je pečlivě zvážit.

Za toto všechno jsem velmi vděčná ne kvůli sobě, ale naplňuje mě to nadějí, že občané Buchlovic budou stále víc a víc spoluobčany než rivaly a že snad ubude nevraživosti a závisť a naproti tomu přibude více pochopení, tolerance a spolupráce.

Já vám chci zde sama za sebe slíbit, že se budu ze všech sil snažit nezklamat důvěru, kterou jste mi svými hlasy dali. Cítím vůči vám a vůči své nové funkci velkou zodpovědnost, proto slibuji, že budu pracovat na rozvoji Buchlovic s plným nasazením a s velkou poctivostí.

V co nejbližší době sestavíme se všemi zastupiteli plán investičních akcí na následující 4-leté období. Tento plán bude vycházet z volebních programů jednotlivých politických stran a uskupení. V mnoha bodech se totiž tyto volební programy prolínají a je zde spousta zajímavých návrhů a myšlenek.

Dále sestavíme komise, o jejichž práci a výsledky jejich práce se budeme opírat.

Věřím, že společnými silami se nám podaří Buchlovce posunout zase o kousek dál.

Pavla Večeřová, starostka

Kulturní kalendář – prosinec 2018

22. 12.	Vánoční koncert - Děcka z Buchlovic		Děcka z Buchlovic, Mgr. Lenka Rašticová, tel. 737 285 333
23. 12.	Přinesení Betlémského světla		Junák Buchlovice, Tereza Tymrová, TerezaTymrova@seznam.cz, 777540580
25. 12.	Koledování po kostelech	Kostel sv. Martina	FS Buchlovice, www.fsbuchlovice.cz
26. 12.	Vepřové hody – společenská akce se zabíjačkovými specialitami	Hospůdka u Špalka pod Buchlovem	Petr Špalek Tel. 603 530 448 www.hospodauspalka.wz.cz
26. 12.	Na Štěpána na Buchlově otevřena brána	Hrad Buchlov	HB Collegium Libuše Mikulová, tel. 774 886 205 www.buchlov.info
30. 12.	Pochod na Brdo	Hospůdka u Špalka pod Buchlovem	Petr Špalek Tel. 603 530 448 www.hospodauspalka.wz.cz

Povídání o Vánocích

O Vánocích chodíme zvířátkům dávat jídlo a taky děláme různé zvyky např. pouštění ořechových skořápek po vodě nebo lití olova. A taky zdobíme vánoční stromeček.

Pár dní před Vánocemi chodíme do řeky chytat kapry. Děláme bramborový salát a houbovou polévku, smažíme řízky.

Po večeri se chodíme projít a Ježíšek nám zatím přinese dárky a taky se chodíme dívat na rozsvěcování „vánočního stromečku“ na náměstí v Buchlovicích.

Ondřej Hlůšek, Šimon Franta, 5. třída

Brzy budou Vánoce

Venku zima, teplo v bytě.

Mrazík souká bílé nitě.

Doma jsou zas Vánoce.

V kamnech hřeje teplý plamen.

V obýváku stromeček,

na stromečku hvězdička

u stromečku tetička.

Na stole jsou perníčky,

pod stromečkem dárečky.

Děti jsou zas venku,

dělají tam sněhuláka,

toho našeho panduláka.

David Jaroš, Havel Kapounek, 5. třída

Vánoce

Les je celý bílý, zvířata tu nejsou

jen kmelec s kaštany stojí tady se mnou.

Nemusím se vůbec bát, už je mi to jasné

v Buchlovicích začínají ty Vánoce krásné.

Venku zima všude sníh

projedem se na saních!

Ozdobíme stromeček

i náš krásný domeček.

Už je tady po roce

zas zima a Vánoce

Eliška Kučíkova, 5. třída

Podzim v mateřské škole

Čas uhání jako dostihový kůň a přelstít ho je takřka nemožné. A tak pádí a určuje tempo přírodě, lidem i událostem.

I letos se prázdniny překulily a my „ŠKOLKOVÍ“ jsme se sešli poněkud dříve, abychom dali školičce v přípravném týdnu novou tvář. Neměla to vůbec lehké, jelikož ji zasáhla velká oprava přípravný jídl a technického zázemí. Vše proběhlo podle představ, a tak je zase o něco útulnější a funkčnější. V přípravném týdnu se díky velkému nasazení všechno vrátilo na své místo, aby se všechny děti i rodiče po příchodu do školky cítili komfortně. Celý tento čas jedou všichni na „plný plyn“, řeší se každá drobnost. Máme stejnou vizi, aby děti měly školku jako druhý domov. Přání a pracovní nasazení střídají chvíle těšení, ale i napětí, jak to všechno odstartujeme. Ale čas opět zasahuje. V přípravném týdnu již vítáme zkušené školkaře, kteří nás opět dostávají do radostné a známé atmosféry.

Kouzelnější začátek jsme si opravdu nemohli přát. Nováčci byli tak zaujatí, že si nestihli všimnout, že maminky už odešly. Za několik dní ukápla i nějaká slzička, ale chmury se rozplynuly a už vyrazíme vpřed celému školnímu roku vstříc. A je toho opravdu mnoho! Hned v zářivém září nás navštívilo maňáskové divadlo, které celé dopoledne bavilo malé i velké. Děti se nemohly odtrhnout. Maňásek střídal maňáska a nastal čas rozloučení. Každého ještě pohladil a přislíbil, že opět mezi nás zavítá. Malinci nádherně spolupracují, proto jsme nevyužívali jenom prostory školní zahrady, ale odvážili jsme se i do parku, na cyklostezku a všechno zkoumáme. V parku sbíráme přírodniny, všude kolem je tolik toho k vidění. Nejstarší děti jsou samozřejmě zdatnější, a tak již první týden v říjnu vyjždí na plavecký výcvik do Uh. Hradiště. Nesmírně se těší a rády o plavání hovoří. Abychom nezapomněli – děti nejezdí jenom do plavání, ale začaly pracovat také v kroužku keramiky a napravovat si řeč v logopedii. Naše školička chce být blízko i dění v celé obci, takže se nejstarší děti s chutí zúčastnily Trhu v podhradí, který se tentokrát krásně vydařil.

Stromy jsou více než obtěžkané ovocem, dýně se také urodily, a proto bylo pro nás více než milé pozvat všechny rodiče na Podzimní tvoření. Celá akce se uskutečnila ve velmi příjemné atmosféře. Nádherné výtvary ještě na konci října zdobí přední část školní zahrady. Výčet všeho, co se děje v naší školičce se rozhodně nedá obsáhnout do jednoho článku. Ale aspoň ve stručnosti – společné pečení lístečků z lístkového těsta, pečení štrůdlu ze sklizených jableček ze školní zahrady, vaření šípkového čaje, pouštění dračů, výroba obrazů z přírodnin...

Tohle všechno a mnoho dalšího provází naši školku radostným časem podzimu a také, že jsme spolu.

Hody, milé hody...

Stalo se již tradicí, že v týdnu před Martinskými hody v Buchlovicích pořádá mateřská škola hodovou slavnost. Celý týden jsme nacvičovali hodové pásmo, zdobili třídy a vázali krepové růžičky. Naše šikovná chůva a paní učitelky připravily a nažehlily kroje. Nezapomněly na nás ani paní kuchařky a připravily nám na oběd pravou svatomartinskou kačenu se zelím a knedlíkem.

Atmosférou pravých hodů byly prostoupeny všechny dny. Středeční den byl pro děti obohacen o předvedení buchlovského ženského i mužského kroje, včetně ukázky vázání tureckého šátku, za což mnohokrát děkujeme paní Petře Kropáčové, která si udělala čas a připravila pro děti velmi poutavé povídky. Když přípravy hodů v mateřské škole vrcholily a třídy dokončily poslední zdobení včetně hodových práv, byl tu pátek a s ním hodová zábava. Již od rána se školkou nesly hodové písně, děvčátka se krášlila červenými mašlemi a krásným nažehleným krojem, který je od rána podněcoval k tanci. Ani kluci však nezůstali pozadu a v kroji jim to velmi slušelo. Všechny paní učitelky a paní chůva si taktéž oblékly kroje, některé na sebe vzaly kroj buchlovský, jiné zase takový, který je typický pro oblast jejich bydliště.

Po dopolední svačince zvolená stárka a stárek ze třídy Sluníček společně s hodovou chasou a právem obcházel ostatní třídy a svolávali krojované kamarády na hodovou zábavu, která se konala v jídelně. Zde stárce požádali novou paní starostku Pavlu Večeřovou o povolení hodů. Spolu s paní starostkou povolil naše hody také pan místostarosta Bořek Žižlavský. Tradičně nechyběla ani paní ředitelka ZŠ a MŠ paní Klímová a paní zástupkyně Mikulíková. Každá třída předvedla své připravené hodové pásmo a na závěr zazpívaly všechny děti společné lidové písně. Tak jak bývá při pravé hodové zábavě zvykem, ani u nás nechybělo štědré pohoštění, které nám na zábavu připravili a přinesli rodiče dětí. Po odchodu paní starostky a pana místostarosty jsme všichni společně pokračovali v hodové veselici a při hudbě jsme si zatancovali a zahráli tradiční hru – „Já mám koňa vraného.“ Celá připravená slavnost se krásně zdařila a děti i paní učitelky si ji společně velmi užili. Děkujeme všem rodičům za spolupráci při přípravě krojů a pohoštění. Paní starostce a panu místostarostovi za účast a povolení hodů.

A tak zase za rok ... na svatého Martina.

Foto -bž-

Dušíčkový koncert

Kaple svaté Alžběty u hřbitova se již léta otvírá pouze z důvodu posledního rozloučení, ale její jedinečnou akustiku vnímá snad každý, kdo ji navštíví. Jednoho dne za mnou přišla Simona Dvoulletá s nápadem, že by zde byl krásný dušíčkový koncert. A počínaje tímto dnem začaly cca 1,5leté přípravy vedoucí k neděli po letošní Památce zesnulých, a to 4. listopadu 2018, kdy se uskutečnil asi hodinový Dušíčkový koncert v podání Farního sboru při kostele sv. Martina v Buchlovicích a Buchlovské scholy. Zazněly tematické skladby prokládané průvodním slovem Petry Kropáčové. Z úst mnoha návštěvníků po skončení koncertu zněla slova o zcela mimořádné atmosféře tohoto koncertu, ke které obrovskou měrou přispěl svým profesionálním klávesovým doprovodem Stanislav Haloda. Na dobrovolném vstupném se vybrala krásná částka 9 305 Kč, což je jedna z prvních vlaštovek do pomyslného hnízda sbírky na generální opravu varhan v kostele sv. Martina v Buchlovicích.

Pavla Večeřová, foto Zdeněk Skalička

Vzpomínka na válečné veterány

Od listopadu 2001 je Den válečných veteránů připomínán i v České republice. Dne 11. listopadu 1918 v 11 hodin a jedenáct minut zazněla poslední salva na konci I. světové války. Toho dne v 5.40 hod. bylo ve vlakovém voze v Le Francport u severofrancouzského města Compiègne podepsáno příměří mezi spojenci a Německem, jímž byly na západní frontě ukončeny boje 1. světové války, které symbolicky nabylo platnosti v 11 hod. 11 minut. Hlavními signatáři příměří byli vrchní velitel spojeneckých sil maršál Foch a německý zástupce Matthias Erzberger. Poté co válka skončila, byl 11. listopad vyhlášen Dnem příměří a od roku 1954 Dnem válečných veteránů.

Tradice oslav konce války se začala rodit již při prvním výročí 11. listopadu 1919, kdy byl tento den připomínán v Londýně, Paříži i dalších městech dohodových států. Americký prezident téhož roku oficiálně vyhlásil 11. listopad Dnem příměří. Oficiálním svátkem se stal v roce 1926. Roku 1954 přejmenoval Kongres Den příměří na Den veteránů.

Spolek podporovatelů Buchlovic s Českým svazem bojovníků za svobodu Buchlovice uspořádal v pátek 9. 11. 2018 k tomuto významnému dni už tradiční malou pietní vzpomínku na hřbitově. U hrobů buchlovických válečných veteránů z I. a II. světové války byly krátce vzpomenuy jejich životní osudy a položením věnečku s vlčím mákem uctěna jejich památka. Nakonec se účastníci vydali na náměstí a u pomníku padlých byla akce ukončena.

Symbolem Dne veteránů se stal květ vlčího máku.

Jan Štokman, foto Bořek Žižlavský

Centrum denních služeb pro seniory

Trávíte rádi svůj volný čas ve společnosti svých vrstevníků? Nechcete nebo nemůžete být sami celý den doma? A nebo máte ve své domácnosti rodiče či prarodiče a nevíte, jak skloubit zaměstnání s péčí o ně? Pokud jste si odpověděli, alespoň na jednu otázku ano, tak naše sociální zařízení Centrum denních služeb pro seniory je tu pro Vás.

Centrum denních služeb pro seniory poskytuje ambulantní službu, seniorům od 60 let se sníženou soběstačností z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního znevýhodnění, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby a kteří mají zájem se zapojovat do nabízených aktivit, které centrum nabízí. Ke každému uživateli služby přistupujeme důstojně a individuálně. Zajišťujeme mu poradenství, spolupráci s rodinou, motivujeme ho a snažíme se co nejvíce uživatele zapojovat do dění v zařízení.

Služby, které centrum nabízí jsou placené a odvíjí se od poskytovaných úkonů, které si uživatel centra volí dle své potřeby.

Centrum denních služeb pro seniory, kde uživatelé mohou trávit svůj volný čas OD PONDĚLÍ DO PÁTKU OD 7:00 do 15:30 hod. naleznete v **UHERSKÉM HRADIŠTI** v části zvané Rybárny, Moravní nábřeží 81. STŘEDISKO JE BEZBARIÉROVÉ. Bližší informace naleznete na internetových stránkách www.uhradiste.charita.cz nebo na emailu cds@uhradiste.charita.cz, či v Centru denních služeb pro seniory v **Uherském Hradišti** nebo na telefonním čísle 725 520 983. Pokud Vás naše sociální služba zaujala přijďte se za námi podívat. Budeme se těšit na Vaši návštěvu.

Zpracovala: Mgr. Radka Stuchlíková

Koncem měsíce září se opět po roce setkali bývalí spolužáci ročníku 1941 buchlovické základní školy (foto Ladislav Janča)

Chřiby – Pověsti z hor i podhůří

Letos na podzim přišlo nakladatelství Buchlov Milana Železníka s novou publikací zařazenou do edice Chřiby záhadné a mytické, 13. svazek, nazvanou Chřiby – Pověsti z hor i podhůří. Kniha byla představena 10. listopadu v areálu Archeoskanzenu na Modré, odkud přinášíme fotografie. V doprovodné části akce zazněly rané středověké chorály v podání Petra Novotného a účastníci mohli využít poutavé prohlídky archeoskanzenu, vedené archeologem doc. Luděkem Galuškou. Kniha je malou antologií některých z velké části již nežijících autorů chřibských pověstí a ukázkou jejich dříve publikovaných prací. Výběr pověstí provedl a doplnil komentáři Jiří Jilík, zatímco autorem většiny doprovodných fotografií je Bořek Žižlavský.

Publikace nabízí celkem 18 pověstí 16 autorů. Z těch známějších jmenujme například pověst o Buchlově kameni, o tzv. lípě nevinny na Buchlově atd. Mezi méně známé náleží například pověst o Pohanské lípě ze Salaše, Adamově jamě, Kostelanských hastrmanech, vilách od sirkové studánky na Břestku atd. Autory pověstí jsou např. Bedřich Beneš Buchlovan, Josef Dostál, Jan Jetelina, Antonín Krybus, František Malík, František Přikryl, Julius Skřítek, Josef Župka, František Saleš Pluskal Moravičanský a jiní. S pověstmi přicházejí i členové Expedice Chřiby – Jiří Blaha z Kostelanska na Kroměřížsku, Jiří Jilík z Modranska a Bořek Žižlavský z Buchlovicka.

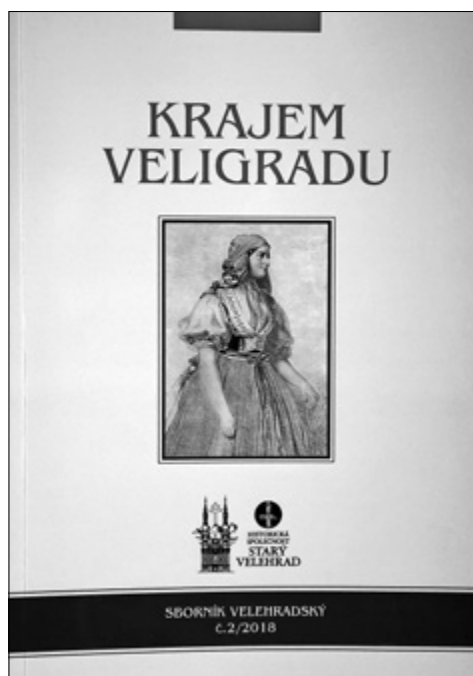
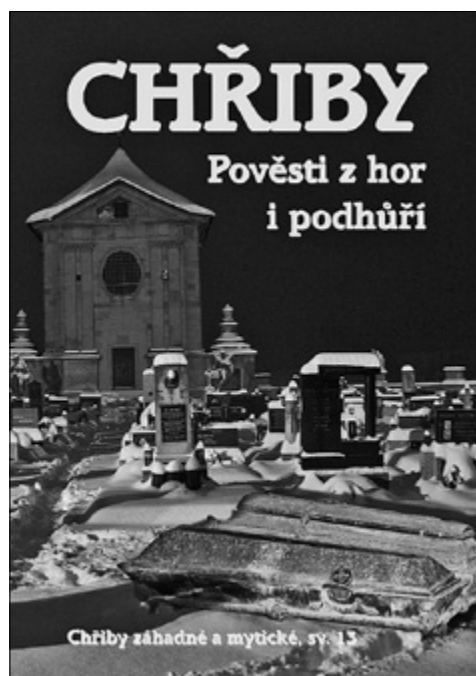
Zároveň s pověstmi bylo na Modré představeno i druhé číslo vlastivědného sborníku Krajem Veligradu, které vydala Historická společnost Starý Velehrad (HSSV).

Nové číslo nabízí například pokračování pojednání Ludmily Tarcalové o lidovém kroji, Ludka Galušky o velkomoravských rotundách, glosu Jiřího Jílíka o záhadném nápisu, který skončil v trezoru či článek Milana Železníka o římské vojensko-obchodní stanici na Uherskohradištsku. O bohuslavickém hradě a tvrzi vypráví Jan Pavlík, o bílovické Verunce Čudové Pavel Krystýn, o smířčím kameni u Kostelan Jiří Blaha, písemnými prameny Chřibska čtenáře provází Jiří Čoupek, o minulosti HSSV pojednává Bořek Žižlavský atd.

Sborník je opět bohatě doplněn fotografiemi a dalšími dokumenty. Zájemci o novou knihu chřibských pověstí a sborníku Krajem Veligradu je mohou zakoupit v několika knižkupectvích na Slovácku a v Buchlovicích na turistickém informačním centru.

(-red-)

L. K., foto Ivo Hubík

Setkání ke 130 letům založení školy

Dne 2. prosince letošního roku uplynulo 130 let od položení základního kamene bývalé národní školy naproti kostela, která se před osmi lety přeměnila v Československé kulturní centrum. Při této příležitosti se 21. listopadu sešli bývalí učitelé a pracovníci této školy, aby si opět po desetiletí zavzpomínali na svou školu a na své spolupracovníky.

Současným Československým kulturním centrem všechny zúčastněné provedla starostka Mgr. Pavla Večeřová a o minulosti školní budovy povyprávěl místostarosta Bořek Žižlavský. Vzpomínková beseda dále pokračovala v salonku hotelu Buchlovice.

A nyní vám nabízíme záznam proslovu paní učitelky Vladimíry Ryškové, která jej pronesla při příležitosti 110. výročí založení školy svým kolegům v roce 1998:

„Vážení hosté a kolegové. Vítám vás na slavnostním zasedání u příležitosti 110. výročí založení obecné školy na Lhotce v Buchlovicích.

Jaký asi byl 2. prosinec léta páně 1888, kdy byl položen základní kámen této školy? Bylo slunečno, sychravo, foukal vítr, padal sníh nebo pršelo? To nám už nikdo nepoví. Pusťme uzdu své fantazii a představme si starostu a radní městečka Buchlovic, zástupce hraběcí rodiny, přední měšťany a sedláky a mládež, pro kterou měla být nová škola zdrojem osvěty a vzdělání. Poděkujme místnímu kameníkovi panu Kozákovi, který základní kámen vylomil a připravil, dále staviteli Jiřímu Kováříkovi, který v konkurzu předložil nejnižší stavební rozpočet v částce 18 975 zlatých a výběrové řízení vyhrál. Jistě kvůli těm penězům.

Už koncem roku 1889, tedy za necelý rok, byla škola dokončena a předána k užívání. Obdivujeme tu rychlost a pohotovost.

Roku 1890 škola přešla na plný pětitřídní systém, každý postupný ročník měl svoji vlastní učebnu. Bylo pamatováno na byt pro ředitele i na kabinety. Chyběla však tělocvična. Roku 1901 byly otevřeny pobočky pro 4. a 5. ročník a přistaveny další učitelské byty. Na škole bylo systemizováno pět učitelských míst,

místo industriální učitelky a katechety. V roce 1906 mládež dostávala polévku z tzv. polévkového fondu zřízeného hraběnkou Berchtoldovou. V roce 1913 při škole byla zřízena živnostenská škola pokračovací, která zde existovala až do roku 1937. V roce 1914 odešli všichni učitelé do války; výuku vedl ředitel a literné a industriální učitelky. Školní rok 1920 byl z podnětu rodičů zahájen stávkou dětí, která byla namířena proti správci školy. Z obecné školy odcházely děti do učení nebo na měšťanskou školu.

Ráda bych připomněla i staré kantory, nositele kultury a pokroku na tehdejších venkově. Mnozí jistě pamatujete jména – Antonín Skála, Josef Šlosar a Julius Jelínek, bývalé ředitele školy. Jiní si vzpomínáte na učitelky – vynikající elementaristku Helenu Kadlecovou, učitelky Apltovou, Čáslavskou, Ficovou, Suchánkovou a Hánovou. Neměli bychom zapomenout ani na správní zaměstnance, na paní Geryšerovou, Buchtíkovou a Frantovou, které s námi prožívaly zimu, topení, také radosti, a které by nám snesly modré z nebe. Poděkování patří i paní Valerii Chmelové, která měla vždy školu čistou a krásnou jako obývací pokoj. Díky i ostatním správním zaměstnancům, kteří ve škole pracovali a dodnes pracují. Rádi vzpomínáme na všechny učitelky a učitele, kteří na této škole učili a jsou dnes přítomní.

Žáci se zúčastňovali tělovýchovných akademii, reprezentovali školu na recitačních,

výtvarných a pěveckých soutěžích, pod vedením učitelky Hánové nacvičovali divadelní představení a nesmím zapomenout na spartakiádní vystoupení a výstavy dětských prací. Naše škola na Lhotce již brzy osíří (následovala oprava školní budovy). Bude nám

smutno, ale nikdy nezapomeneme na léta v ní strávená. Kdysi se naši škole říkalo škola v závětrří, a to prý proto, že jsme byli daleko od ředitelství školy. Nikdy jsme této vzdáleni nevyužívali k lenošení nebo menší pracovitosti..." **(foto -bž-)**

Fotografie pořízené panem Františkem Dvořáčkem nás přivádějí do druhé poloviny 60. let minulého století na Suchý řádek. Na prvním snímku je bývalá Benešova vilka sloužící občanům jako byty, na které jsme v dětství nejvíce obdivovali krásný kovaný plot předzahrádky a ve štítu zbytky slunečních hodin. Na dolní fotografii vidíme budovu staré mateřské školy zbourané na počátku 70. let spolu se sousední Benešovou vilkou, na jejichž místě vznikla nová mateřská škola. (připravil -bž-)

Strašidelné Buchlovce podruhé

Strašidla opět po roce obsadila první listopadovou sobotu část Buchlovic. Ranní mlha naznačovala přímo ideální počasí na strašení, což se také vydařilo. Jakmile na kostele zvon odbil pátou hodinu, otevřela se návštěvníkům potemnělá cesta plná strašidel a bubáků.

U mlýna v ulici Helštýn čekala smrtelníky mrtvá nevěsta, jež jim vysvětlila, co je na stezce čeká. Lucifer s čertíci totiž ukradli na hradě Buchlově poklad, jejich nešikovností se jim ale v nížině vysypal a strašidla z širokého okolí jim ho rozebrala. A tak museli odvážlivci projít stezku plnou nadpřirozených bytostí a ukradený poklad od nich získat zpátky. Bubáci však pro ně měly připravené úkoly a pouze za úspěšné splnění obdarovaly smrtelníka kamínkem ze svého lupu. Nasbírané drahokamy musel každý odevzdat v peklu luciferovi a čertíci, čímž vykoupil svou duši z jejich pekelné moci.

Mrtvá nevěsta si děti prověřila z bubákologie, dále na trase čekali strašidelní dýňáci, kde si návštěvníci zahráli netradiční kuželky. Čím více se nořili do tmy ulice, tím silněji byla slyšet smrtka ostříc si svou kosu. Vedle ní stála černá paní, se kterou se nejmenší snažili trefit kouzelnou koulí ducha z dálky. Opodál v mlhavém oparu se na malé Jeníčky a Mařenky těšily Ježibaby... nejdříve jim malými ručičkami pomohly najít klíč od klece, kam zavírají nedobré děti, a poté dostaly od Ježibab nějakou cukrovinku, aby pěkně do příštího roku přibraly a ony je mohly sníst. Na horizontu se procházela skupinka duchů zvoucí ty nejodvážnější na oběšencovu stezku. Úzkou uličkou jen jemně ozářenou svíčkami za hlasitého řevu hejkala se museli Nebojsové protáhnout, vyhnout se pádu oběšence, potkat se s duchy a sejít zpět ke krvelačným upířím. U nich čekaly děti hned dva úkoly, jedním bylo uhádnout z množství věcí, čím zaženeme upíra, a druhým bylo zkusit si lehnout do upírovy postele - opravdové rakve. Ti, co se moc báli, mohli splnit pouze první úkol, ale našlo se spousta odvážlivců, kteří by v rakvi přespali do rána. Strašidelnou stezku uzavírali okradení pekelníci, kteří vybírali od dětí nasbírané drahokamy. Pokud však

vstoupil do pekla nějaký hříšník, nestačili mu k vykoupení pouze kameny, musel ještě přidat básničku, písničku a nebo si zadřepovat. Lucifer s čertíci tady nebyly pro srandu, peklo není k nikomu, komu se tetelí za ušima nedobrota, milosrdné. A tak si občas protáhli kyčle i rodiče. Letošní druhý ročník se nám vydařil, i když první termín nám odsunulo nepříznivé počasí.

Již nyní plánujeme, zdokonalujeme a připravujeme další ročník. Chceme potěšit hlavně naše domácí děti, i když musíme říct, že více jezdí ty přespolní.

Už teď se těšíme na další strašidelné shledání, skautský oddíl Buchlovce.

Děkujeme všem, kdo nám pomohli akci uskutečnit: Přátelé skautů, Městys Buchlovce, Divadelní spolek J. K. Tyla, Liba Mikulová, Mirek Špaček, manželé Paškovi, Haluškárna Maco, Monika Paluzgová, květinářství Artep a Eva Bočková.

Tereza Tymrová

Vzpomínka na letní tábor

Už se sice blíží Vánoce a prázdniny skončily před třemi měsíci, my ale stále vzpomínáme na úžasný tábor v Olešínkách. Bohužel my v naší farnosti nemáme tolik mladých lidí ochotných uspořádat tábor a obětovat dětem deset dnů ze svého volného času, a tak jezdíme s Buchlovíčky. Jezdí nás rok od roku víc a tábory jsou rok od roku lepší.

Letos jsme poprvé vyrazili na úplně nové místo - na Vysočinu. V době, kdy v celé republice vrcholilo obrovské horko a sucho, jsme se ukryli v prostředí lesní samoty nedaleko známého Šiklova mlýna. A co víc, díky úžasnému stroji času jsme se ocitli každý den v jiné době a na jiném místě. Už samotný přesun byl úžasný. Na bláznivém stroji poháněl neméně bláznivý vynálezce Nikola Tesla svůj samošlapací generátor. Když jsme se pak ráno probudili, byli jsme prostě jinde. Kolem nás se třeba procházely postavy z řeckých bájí a pověstí. Představte si, že jsme sledovali rozpravu Hery a Dia. Jiný den jsme se pro změnu ocitli v pravěku. Vedoucí byli opravdu primitivní tvorové a jejich scénka o Kamenech byla jedním z vrcholů tábora. A den s americkými indiány jsme si opravdu zpestřili, když jsme šli na několik divadelních představení ve westernovém městečku.

„Mně naopak utkvěly v paměti společné chvílky v naší skupině a možnosti popovídat si mezi sebou a zjistit, čím jsme výjimeční“ komentoval Kryštof a už je zvědavý na to, jaké bude téma příští rok.

O celkové atmosféře na táboře nejlépe vypoví fotky. Ty jsou dostupné na webu tabory-f.b.web-node.cz. A je jich tolik, že je můžete prohlížet až do příštího tábora. My je pravidelně prohlédneme každý měsíc alespoň jednou a společně vzpomínáme, kdo co zrovna dělal.

Važte si toho, že v Buchlovicích máte tolik lidí (kuchařů, vedoucích, instruktorů, zásobovačů), kteří na tyto tábory jezdí, a také děti, které jsou ochotné strávit deset dnů v přírodě bez technických vymožeností dnešní doby.

Děti ze spřátelené farnosti Šternberk – Kryštof, Šebestián, Dominik, Tom, Martin, Jana, Veronika a Dan

Buchlovský farní tábor

O prázdninách jsem navštívila farní buchlovský tábor. Byli jsme v Olešínkách kousek od Šiklova mlýna. Náš tábor se jmenoval Stroj času. Cestovali jsme časem třeba za řeckými bohy, byli jsme v pravěku, i v budoucnosti.

Spávali jsme ve stanech. Já jsem byla s mojí kamarádkou Sárrou. Všichni jsme se moc těšili na úterý, protože jsme se šli podívat do westernového městečka. Moc se mi tam líbilo, zhlédli jsme tam tři show. Byli jsme tam celý den, a tak jsme ušlapaní došli zpět do tábora, a těšili se na výborné jídlo od kuchařů. Každý večer jsme mívali táborák a hned po táboráku nám vedoucí připravili scénku, kterou jsme se přesouvali v čase někam jinam.

Na táboře jsme hráli různé hry, některé v tábořišti, jiné v blízkém lese. Bavila mne třeba týmová hra, jejímž cílem bylo získat vlajku jiného týmu.

10 dní uběhlo jako voda. Když jsme odjížděli, tak se mi vůbec nechtělo, protože se mně na táboře líbilo. Ale na rodinu a na pořádnou postel jsem se domů těšila.

Chtěla bych poděkovat kuchařům, že nám po celý tábor dobře vařili. Také paní zdravotnici, že se o nás starala, ale nejvíc vedoucím, že tento tábor připravili. Program byl super a příště určitě zase ráda pojedu!

Eva Rašticová

Tábor přesně podle mých představ

Na letošní tábor jsem se moc netěšil, ale těchto 10 dní strávených v části obce Zvole, Olešinky (nedaleko Bystřice nad Pernštejnem) nakonec předčilo má původní ne příliš optimistická očekávání. Vadilo mi například to, že meteorologové předpovídali docela chladné počasí zvláště na druhou polovinu tábora, což ale, jak se ukázalo, moc pravda nebyla. Mnohé možná překvapil také pozdní termín, tedy 18. až 27. srpna. Nevěděl jsem, co očekávat také od toho, že vedoucí vybrali nové, pro mě neznámé místo.

Téma tábora letos neslo poněkud zvláštní název – Stroj času. První den – v sobotu proběhlo slavnostní zahájení, tedy scénka. Ta pojednávala o jednom vynálezci (jméno nám bylo zatím utajeno), který se rozhodl sestavit si vlastní stroj času, ale potřeboval k tomu pomocníka, který jej ale později zradil a stroj si přivlastnil, navíc odcizil také velmi důležitý vynálezcův deník. Vynálezcův pomocník se poté každý den díky časostroji ocital v jiné době a my samozřejmě s ním. V neděli jsme navštívili středověk, kdy jsme si zkusili pomocí lesních surovin sestavit svůj vlastní skupinový klášter. (Byli jsme rozděleni do čtyř skupin.) V pondělí jsme se ponořili do dob starověkého Řecka a na vlastní kůži okusili ducha Olympijských her. Pak nastalo úterý, které se mně tématem líbilo asi nejvíce. Tento den jsme celý strávili ve Westernovém městečku Šiklův mlýn, vzdáleného asi 30 minut cesty pěšky od Olešinek. Zhlédli jsme celá dvě divadelní představení v podání tamních herců. Jedno o dovednostech kovbojů z Divokého západu, druhé ve stylu televizního westernu, tedy boj party banditů proti dvěma šerifům a jejich přívržencům. Ve středu jsme společně s Kryštofem Kolumbem zhlédnutím filmu objevovali Ameriku. Nebo pekli tradiční american cookies. Ve čtvrtek nás stroj času zavedl opět do starověku, tentokrát do Říma. Zhlédli jsme scénku o obchodu s otroky a odpoledne si zabojovali jako gladiátoři. V pátek se nám otevřela brána nejstaršího období dějin lidstva - pravěku. Vymýšleli jsme například svou skupinovou řeč, jakou se mohli domlouvat pravěcí lidé nebo hráli hru Evoluci. Sobota – výlet do budoucnosti (rok 2055). Tento den byl hodně zvláštní, hlavně ráno. V noci jsme obdrželi na lístku vzkaz, že nemáme vycházet ze stanů až do 8.30 (když jsem přeci jen vyšel dříve, vedoucí mě okamžitě poslali zpět). V 8.45 následovala atypická snídaně v podání mnoha druhů pomazánek na půlkách rohlíků ozdobených kečupem a JOJO žížalkami. Jídlo budoucnosti mají prý totiž být červi. Pak jsme zhlédli video vymyšlených youtuberek Katty a Betty, které nás vyzvaly k soutěži o sbírání indicíí v místní obci. Vyhrála ta skupina, která se první vrátila v plném počtu do tábořiště. Odpoledne pro nás vedoucí připravili volný výběr programu. Mimo jiné i hry typu Angry birds a Subway surfers v opravdovém podání. V neděli jsme se přesunuli do roku vynálezcevi smrti, roku 1942. Dopoledne mělo každé družstvo za úkol postavit co nejlepší bedněné opevnění proti nájezdům vojáků Druhé světové války v podání vedoucích. Odpoledne jsme pomocí Morseovy abecedy skryté v deníku ke stroji času museli vyluštit jméno vynálezce. Tajenka zněla Nikola Tesla. Poté pro nás připravili vedoucí překvapení, které jsem ještě nikdy na žádném táboře nezažil. Ohňostroje! Tábor jsme zakončili diskotékou. V pondělí ráno už jsme žádný soutěžní program neměli, protože jsme hned ráno vyráželi domů.

Závěrem bych ještě vyzdvihl noční hru, která se konala již třetím rokem a jako vždy nezklamala. Dá se říct, že každý den byl svým způsobem výjimečný a tak to má podle mě i být. Zdejší okolí se mi zalíbilo natolik, že jsem s nadsázkou říkal, že bych zde zůstal i v září. Z tábora mám celkově výborný pocit a chtěl bych poděkovat všem vedoucím, že pro nás děti zorganizovali tak skvělou akci, na kterou budu určitě ještě dlouho vzpomínat.

Petr Netopil

Slovácko sa súdí přilákalo stovky diváků

V nové víceúčelové sportovní hale Cihelna se 16. listopadu odehrála další její „zatežkávací zkouška“. Po beznadějně plné hodové zábavě tu v uvedený den představil Divadelní spolek J. K. Tyla Buchlovice svoji novou premiéru hry *Slovácko sa súdí* aneb *fašaňk z věcí lidských* autorů Vlastimila Pešky a Zdeňka Galušky, v úpravě a režii Rostislava Joška. Téměř pět stovek diváků, kteří obsadili všechna možná místa haly, přičemž minimálně další stovka se již dovnitř bohužel nedostala, se dvě hodiny dobře bavilo výkony buchlovických ochotníků, které naživo podbarvila slováckými hudebními motivy boršická cimbálovka Pentla.

V rolích Peléškové, Kyščený a Knutelové vystoupila Lenka Zámečnicková, v rolích Bočnicové, Olíny a stařenky Knutelové Marie Slezáková, v rolích Anky, Bětky a malé Madlenky se představila Alice Hrušková a Růži, Tonky a učitelky Tereza Tymrová.

Roli stařečka Pagáča ztvárnil Antonín Macháček, hotaře Kláska, Bočnicu a Knutela Arnošt Strýček, Peléška, Vincka, Francka a malého Jurku Luboš Černoch, Janka, Juru a malého Jožku František Zapletal, Martina, kožkaře a malou Kačenku Jiří Vycudilík, Ondru, Vincka a Modrofúsa David Zdráhal, hospodského Pipu a staříčka Knutela Pavel Mitáš a policajta Šablu Rostislav Jošek. Tedy dvanáct herců se představilo v celkem třiceti sedmi úlohách.

Výkony herců odměňovalo obecenstvo častými potlesky a doslova vybuchovalo smíchem například při příjezdu kožkaře Jiřího Vycudilíka nebo při záchodové scéně Arnošta Strýčka s jiskrami sršícím dřevěným převětem. Při závěrečné „děkovačce“ diváci herce odměnili velkým potleskem ve stoje.

Foto Bořek Žižlavský

Vzpomínka na ruského legionáře Františka Kovaříka

Byl začátek září 1918, když Jana Kovaříka na Hraničkách probudilo bouchání na okno. Vyběhl před dům, ale nikoho tam nenašel. Měl podivné tušení, že se přihodilo něco zlého, což se bohužel brzy potvrdilo, když přišlo oznámení, že v Rusku padl jeho starší bratr František. Neměl o něm nejspíš dlouho žádných zpráv, protože se stal dobrovolníkem čsl. legií, a až nyní dorazila smutná zpráva o jeho osudu.

František Kovařík se narodil na buchlovických Hraničkách v domě čp. 189 v březnu 1895. Vyučil se klempířem a sotva začal sbírat své první zkušenosti, vypukla světová válka. Na jaře byl proto povolán do zbraně k 25. zeměbranec-kému pluku v Kroměříži. Po absolvování základního výcviku byl v říjnu 1915 odeslán se svým praporem na ruskou frontu. Poté co se dostal do pole, byl koncem července 1916 při ruském útoku u Lokače zajat. Následně byl převezen do zajateckého tábora v Dárnici u Kyjeva, kde se soustřeďovali českoslovenští zajatci. Ale již v srpnu se přihlásil jako dobrovolník k čsl. vojsku a byl zařazen do 1. pluku. Po prodělání nutného výcviku odjel v říjnu 1916 opět na frontu. Zúčastnil se všech bojů svého pluku a již v listopadu byl povýšen na svobodníka. V prosinci téhož roku přestoupil oficiálně na „pravoslaví“ a přijal jméno Sergej.

V dubnu 1917 se jeho prapor stal základem nově vznikajícího 3. pluku a on byl přidělen ke kulometné rotě. Zúčastnil se i pro nás slavné bitvy u Zborova a bojů u Domamoryče. Za hrdinné vystupování proti nepříteli byl 27. 8. 1917 povýšen na desátníka. Po propuknutí střetu s bolševiky se účastnil bojů, které se odehrávaly na trase Čeljabinsk – Jekatěrinburk až po železniční stanici Ilim. Dne 16. září 1918 bylo několik rot jeho pluku spolu s kozáky odesláno s úkolem proniknout do týlu bolševiků právě u Ilimi. Vojáci se rozvinuli a postupovali

na vesnici. V tomto oddíle se nacházel také bratr František Kovařík, ač neměl přímého rozkazu, běžel mezi prvními do vesnice, ale záhy padá zasažen střelou přímo do srdce. Jeho druhové se mu marně pokoušejí pomoci, za okamžik skonává... Tak popsal jeho smrt jeden z jeho bratrů ve zbraní.

František Kovařík zemřel ve věku 23 let, svobodný a nejspíš bez dětí. Jeho tělo bylo převezeno a pohřbeno spolu s dalšími čsl. vojáky na jekatěrinburském hřbitově.

V roce 1934 mu byla na jeho rodném domě odhalena pamětní deska, která se dnes nachází v Muzeu Podhradí v Buchlovicích. V roce 1948 obdržel in memoriam Zborovskou pamětní medaili.

Kdyby nebylo legií, nebylo by Československa, pravil Tomáš Garrigue Masaryk, a kdyby nebylo našich obětí v boji proti Němcům, Rakušanům a bolševikům, nebylo by Československo uznáno jako spojenec vítězných mocností s nárokem na vlastní stát, který byl vyhlášen jen měsíc a půl po smrti Františka Kovaříka. Byl jediným Buchlovjanem, který položil svůj život za samostatnost budoucího Československa, a jeho jméno by jednou mohla nést některá z nových buchlovických ulic. Čest jeho památce!

Kamil Maděra

Krescencie Ondrůšková chodila ve všedním kroji

V měsíci prosinci vzpomeneme 140. výročí narození Krescencie Ondrůškové (19. 12. 1878–27. 10. 1963). Narodila se do početné rodiny manželům Janu a Josefu Tomeškovým v Buchlovicích na Suchém řádku. V mladém věku byla ve službě u c. k. vrchního inženýra a stavitele Františka Sedláčka v Uherském Hradišti na Palackého náměstí čp. 231. Později se svým manželem Nikodemem (1876–1932) zastávali v tomto domě i domovníctví. Zde se jim narodili synové František (18. 8. 1907–3. 8. 1984), nám známý cestář, a Karel (6. 5. 1910–5. 1. 1931). Kolem roku 1915 se rodina natrvalo přestěhovala do Buchlovic na ulici Tyršovu čp. 285, kde se narodila dcera Tekla (12. 8. 1920–1961).

Nenápadná, skromná a pracovitá žena Krescencie Ondrůšková pracovala celý život, s výjimkou služby, v zemědělství. Udržovala si vzorně svůj domek postavený v roce 1802. Každé jaro líčila vápnem fasádu a barvila modře smolkou podrovnání. Její zálibou bylo šití. Uměla ušít buchlovický kroj, vázala mladým dívkám na hlavu šátky – turáně na slavnostní příležitosti. Byla srdcem i duší věrná Buchlovicím, což dokazoval i její oděv – všední kroj, který nosila po celý život. Poslední roky žila v domově důchodců v Buchlovicích, kde i zemřela. Kdo jste ji znali, vzpomeňte.

Nikodem a Krescencie Ondrůškoví s dětmi Františkem a Karlem (asi 1912)

Vzpomíná vnučka Ludmila

V měsíci prosinci slaví své jubileum

Miroslav Gabriel

Valerie Chmelová

Josef Tománek

Zdeněk Skládal

Marie Zábojníková (Domov pro seniory)

Miloslav Vítek

Věra Vláčilová (Domov pro seniory)

Jubilantům srdečně gratulujeme!

Letošní rok 2018 žil v celé společnosti ve znamení oslav 100. výročí vzniku první samostatné Československé republiky, která utrpěla ztrátou Podkarpatské Rusi v roce 1938 a ve své původní celistvosti zanikla ke konci roku 1992 rozdělením na dva samostatné státy. Výročí si ještě připomeňme pohlednicí Buchlova v zajímavém sokolském provedení. Mezi odvážnými strůjci naší samostatnosti s pokrokovými myšlenkami před více než sto lety a po roce 1918 byli právě sokolové, kterým patří velký dík. (archiv Spolku podporovatelů historie Buchlovic)

Buchlovickou zimu s Újezdy, Proštípenou a Holým kopcem vyfotografoval Eduard Piaček

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

(periodický tisk územního samosprávního celku)

Vydává městys Buchlovice, náměstí Svobody 800, 687 08 Buchlovice, IČ 00290866,
tel.: 572 595 120. Vychází měsíčně, řídí redakční rada, výkonní redaktoři Mgr. Pavla Večeřová,
Mgr. Vlastimil Kořínek, Bořek Žižlavský. 350 výtisků. Cena 15 Kč

Registrační číslo MK ČR E 13102

Redakční rada si vyhrazuje právo upravovat příspěvky.

Sazba Vít Kučera, tisk HUDEC print, s.r.o., Buchlovice

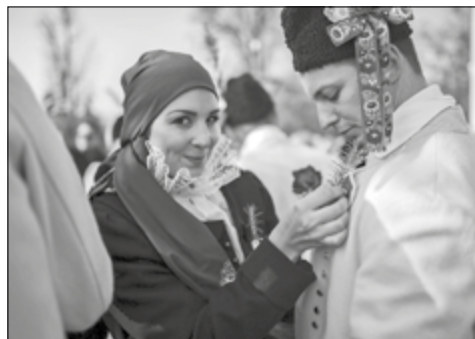
Příloha Buchlovského zpravodaje

HODY 2018

Foto: Jiří Kučík, Zdeněk Skalička, Mgr. Lumír Svoboda

Hodové dozvuky

